

glas dežele

September 2024, številka 9/XVIII

Cena izvida je 6,60 €

Ponosen kmet
ali ujetnik
na svoji zemlji?

Ko zeleno postane preveč zeleno

Jasno je, da nam vreme povzroča vse več težav. Tipična značilnost človeške narave je, da se je znala vedno nekako prilagoditi. Tokrat pa smo ljudje obstali, saj kljub iskanju novih načinov, kako zaježiti vpliv in zmanjšati škodo, velikega napredka ni. Kajti če se še tako intenzivno prilagajamo, nam mati Narava pošlje novo, močnejšo porcijo. Da smo prišli tako daleč s spremembo podnebja, vseeno ni krivo zgolj kmetijstvo, pa tudi glavni krivec ne more biti. Je pa jasno, da se bodo zaradi podnebne krize neugodni vremenski dogodki povečali in to lahko pripelje kmetije na rob obstoja. Nujno je torej najti način, kako se prilagoditi, saj brez hrane ne bomo preživel. Načini in poti so različni in ljudje pač razmišljamo o tem. Vse bolj opažam, da gremo v smer, ko pričakujemo, da se bo prilagodil in popustil »nekdo drug«, mi pa, če je le mogoče, bomo poželi njegove »dobre rezultate«. Če jih ne bo, bo pa tako ali tako on kriv. Naj pojasnim tole: v zadnjem mesecu sem v različnih medijih po svetu in tudi v Sloveniji lahko brala o novih poskusih, kako »se rešiti« kmeta.

Prva ideja je gojenje žuželk. Ne, to ni šala, saj je ta dejavnost postala najhitreje rastoči sektor trajnostne proizvodnje beljakovin v EU. Verjeli ali ne, v podjetjih, ki domujejo v članicah EU, so v proizvodnjo žuželk vložili že več kot 1,5 milijarde evrov, kar je menda prispevalo k ustvarjanju na tisoče »zelenih« delovnih mest na podeželju. Omenjeni sektor trenutno zaposluje več kot 3500 ljudi, od katerih jih je vsaj 1000 neposredno zaposlenih v podjetjih za proizvodnjo žuželk.

Druga ideja – meso, ki ne raste na živalih, ampak v rastnih komorah. Tudi v Sloveniji je ta ideja močno zanimiva, saj jo podpira zelo ugledni Ivo Boscarol, ki je znan po svojih uspehih v razvoju zelene letalske tehnologije. Vsekakor je to človek, ki ga cenim, vendar se mi zdi, da v tem delu ne vidi celotne slike rezultatov in posledic. Kako priti do zrezka ali litra mleka brez kmeta in živali ni ideja od včeraj, ampak ima že dolgo brado. Vsi finančni mogočniki se zavedajo, da je denar pomemben, še bolj pomembno pa je obvladovati hrano in vodo. Ali se tega zavedamo vsi? Ali pa jim je uspelo in so nam preko različnih medijev oprali možgane in hitimo za vsem, samo ne za tistim, kar je res vredno in kar šteje. Vsekakor je hrana prvi grešni kozel – saj povzroča boleznin in debelost (z njo lahko zelo dobro deklasiramo ljudi). Torej napačni prehranski vzorci. Krivi nismo jedci, ampak tisti, ki jo prideluje. Kmet, seveda! Krave, ovce in koze so tako največji onesnaževalci in kradejo prostor drugim organizmom v naravi. Vendar je vse bolj jasno, da tudi ta trditev ne zdrži prav dolgo, saj se tisti, ki živimo na podeželju, srečujemo s povečanim številom divjadi. Ta je v Sloveniji vse težje obvladljiva tudi zato, ker se populacija lovcev stara!

Vrh nove neumnosti pa je v predlaganih spremembah Zakona o ohranjanju narave. Očitno ga pišejo ljudje, ki o naravi ne vedo dovolj, predvsem pa smo spet priča vračanju miselnosti v čas komunistične oblasti, ko kmet s svojo zemljo ni smel ravnati kot lastnik, ampak po ukazu oblastnikov. Kmetijsko gozdarska zbornica se je jasno uprla predlogom, kjer se s poseganjem v lastniško in upravljavsko pravico kmeta poskuša doseči, da bo kmet moral početi vse, kar si bodo zamislili, posledice – finančne in najbrž kazenske pa bodo nosili kmetje. Država si ob tem umije roke, saj vse prelaga na kmeta. Podobni poskusi so tudi v drugih članicah EU, saj je očitno, da politika v paniki, kako bo rešila svet pregrevanja, sega po vse bolj škodljivih ukrepih, s katerimi ne dosegamo dobrih rezultatov, ampak vse bolj škodimo naravi in podnebnju. Od izjemno »zelenih želje« po nadvse »zelenih ukrepih« pa nam bo vsem samo še slabše. Mogoče bi za spremembo vendarle vprašali kmeta, kako bi on sam poskusil spremeniti zadeve, tako da bi njegova »tovarna pod jasnim nebom« funkcionirala v obe smeri. Seveda pa je tudi čas, da se potrošniki vprašamo, koliko smo »zeleni prehod« pripravljene plačati z dražjo hrano, pridelano v naravi, kajti komore še dolgo ne bodo dosegale proizvodnje, s katero bi ubežali lakoti. Računamo na to, da nam ne bo slabo od premalo in preveč zelene hrane!

Darinka Sebenik

Vsebina

2	NE novim okoljskim omejitvam
2	62. sejem AGRA
3	Program sejem AGRA
4	Novo v CBS
5	Ponos belgijskih rejcev je belo-plavo govedo
6	Ekološka vzreja prašičev
7	Dan poljan z Agrosatom na Poličarevji kmetiji
8	Vpliv pestrosti travne ruše na rodovitnost zemlje
9	Endivija
10	Silokombajni za dolgo rezano koruzno silažo (Shredlage)
12	Prihaja čas setve za oljno ogrščico
13	Varstvo oljne ogrščice
14	Grah ob pozni poletni setvi
15	S slovensko ekološko kurkumo nad podnebne spremembe
16	Alternativna zaščita za konjeva kopita
17	neVARNO s traktorjem
18	Kulinarika: Glavni v poznem poletju je stročji fižol
19	Mleko v Evropi in svetu
19	Odkupne cene govejega mesa
20	Kmetija Mihe Kastelica, Šmarje-Sap

